

Nieuwsbrief Winter 2015 - 2016

Wordt dit mijn laatste nieuwsbrief ?

Het zou goed kunnen, ik zit niet meer in de cockpit van de vereniging, andere mensen treden aan met nieuwe ideeën die de kans moeten krijgen alle taken op te nemen en op hun eigen manier onze vereniging een nieuwe impuls te geven en verder uit te bouwen. Dit betekent geenszins dat ik op mijn lauweren ga rusten, waar nodig en wenselijk zal ik nog graag mijn steentje bijdragen.

Toen prof. Wuyts me in 2009 voor het eerst sprak over het oprichten van een patiëntenvereniging was ik onmiddellijk enthousiast . Ik ben zelf te lang in het ongewisse gelaten omtrent mijn longprobleem en heb zelf moeten gaan uitzoeken waar ik het best terecht kon, dit vond ik niet kunnen.

Als er mij dan gesproken wordt over het oprichten van een patiëntenvereniging dan twijfel ik niet lang en zag het als een van onze opdrachten zoveel mogelijk mensen met longproblemen te bereiken en de juiste informatie te geven.

In 2009 was het dan zover, we zijn met enkele mensen samengekomen hebben een werkgroep opgericht die belast werd met het opmaken van de statuten en kandidaten aanspreken die wilden zitting nemen als bestuurder.

Met de hulp van Trefpunt Zelfhulp hebben we onze statuten klaar gekregen, de logische kandidaten voor het bestuur waren de drie mensen van de werkgroep + Karen die ondertussen ook was toegetreden.

Bij de eerste algemene vergadering werden de statuten goedgekeurd en nadien ook neergelegd bij de koophandelsrechtbank in Brussel

De kandidaten voor het bestuur waren als secretaris Patricia Coppens, als penningmeester Karen Vernimmen, als ondervoorzitter Karel Verbergh, gezien bijna alles was ingenomen was ik dan maar de Chinese vrijwilliger die de taak van voorzitter opnam.

Nu zijn we zes jaar verder en ben ik een gelukkig man dat ik aan zoiets heb mogen meewerken, maar zoals het spreekwoord zegt "er is een tijd van komen maar ook een tijd van gaan, " mijn tijd van gaan is gekomen .

Ik verlaat de vereniging niet en blijf maar wil het nu toch iets rustiger aan doen, ik kan de nieuwe voorzitter garanderen dat voorzitter zijn soms een full time job is.

Mijn oprechte dank aan allen voor jullie sympathie en vriendschap. Met een beetje fierheid, waar ik graag het hele bestuur in betrek, mogen we toch zeggen onze bijeenkomsten en de babbel achteraf zijn steeds boeiend en aangenaam en een lichtpuntje voor onze mensen waar we het tenslotte voor doen.

André.